

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Nejlepší zárukou bezpečnosti pro stát je diplomacie,
prohlásila Konečná

Pozvání do pořadu **Za pět minut dvanáct** přijala šéfka KSČM, volební lídryně hnutí Stačilo! a jednička na moravskoslezské kandidátce Kateřina Konečná. S moderátorem Martinem Čermákem mimo jiné řešila bezpečnost a výdaje na obranu.

„Nejlepší bezpečnostní zárukou každého státu naší velikosti je diplomacie. To je prostě faktem. Buď budeme dělat diplomacii, anebo si budeme tvořit nepřátele, a pak nás ale ani žádná 20tisícová armáda opravdu neochrání,“ prohlásila Konečná.

Čermák pokračoval dotazem, kdo zajistí Česku bezpečnost, pokud začnou létat rakety. Na tu Konečná reagovala pouze otázkami: „A odkud začnou létat rakety? A proč?“

Další otázka směřovala k tomu, zda Konečné přijde nynější situace natolik klidná, že by Česko na případný útok nemělo být připraveno. „A jak jsme na ni připraveni nyní? Tak, že budeme dávat 5 procent na zbrojení, to znamená 20 procent státního rozpočtu? Pan premiér taky netuší, kde ty peníze vezme. Koneckonců to ani vám novinářům neuměl vysvětlit na tiskové konferenci. Takže za mě je to jenom zase další snižování životní úrovně obyvatelstva,“ vadí Konečné.

Konečná ovšem peníze pro armádu neodmítá. „Já jsem prostě přesvědčená o tom, že česká armáda, a my jsme pro to, aby peníze do obrany šly, ale aby šly do obrany, která neznamená expediční válku a přeposílání zbraní kamkoliv, ale aby šly opravdu do ochrany státu a do toho, že si třeba budeme schopni ubránit hranice,“ přiblížila.

Konečná vyzdvihla jako příklad neutrality Rakousko. „Já se ptám, když mi říkáte bezpečnostní záruky, jak málo bezpečné se cítí Rakousko bez Severoatlantické aliance, než my se cítíme se Severoatlantickou aliancí?“ řekla.

Nicméně upozornila, že jako politik k vystoupení z NATO nevyzývá. „Já říkám lidem: Chceme referendum a vy si rozhodněte, zda v tomto vojenském paktu chcete zůstat, či nikoliv. Zda chcete být Václav Havel na počátku devadesátek, anebo Václav Havel v roce 97,“ vyložila.

Ve vysílání dále okomentovala slova svého stranického kolegy, který mluvil o zakazování parlamentních stran v České republice. Jednička Stačilo! v Ústeckém kraji Jaroslav Komínek (KSČM) na svém facebooku v první půlce srpna psal o zakazování politických stran. „Já určitě vím, co udělám po volbách a jaký nový zákon jako poslanec určitě podpořím jako první, a to zákaz stran ODS, STAN, TOP 09 a KDU-ČSL za všechno, co tu napáchaly od roku 1989. Samozřejmě včetně řádného prošetření všech podvodů, které ještě nejsou promlčeny! A začal bych Dozimetrem a bitcoiny,“ napsal.

Komínek tak reagoval na to, že od ledna příštího roku bude zakázána propagace komunismu.

Moderátor Čermák konfrontoval s tímto výrokem Konečnou ve vysílání s dodatkem, že se to jako příliš demokratické nejeví. „Já myslím, že to bylo bráno jako nadsázka a bylo to v souvislosti s tím, že si současná vládní věrchuška neumí poradit s jednou ze stran, která jim dělá konkurenci a díky které už nebudou nikdy vládnout, protože pokud hnutí Stačilo! bude ve Sněmovně, tak jim ta procenta a mandáty nikdy nevyjdou na to, aby mohly v téhle bandě vládnout dál,“ odpověděla Konečná. „A vlastně neumí to vyřešit jinak, než že chtějí zakazovat některé politické strany, tak se domnívám, že to bylo spíš bráno jako nadsázka,“ dodala.

Novela trestního zákoníku ale nic o zakazování stran neříká. „Kdo založí, podporuje nebo propaguje nacistické, komunistické a jiné hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let,“ zní novelizovaná část zákona, která bude platit od příštího roku.

Konečná ale také poznamenala, že Stačilo! nemá v tuto chvíli přichystáno jako legislativní novelu žádné zakazování politických stran, primárně se chtějí zaměřit na pomoc lidem, kterým uškodila vláda premiéra Petra Fialy (ODS), který kandiduje jako jednička SPOLU v Jihomoravském kraji.

Zdroj: <https://tn.nova.cz/>

který pro nás představuje šanci na zvýšení vývozu výrobků pro tento vyspělý trh, který má mnohonásobně větší schopnost absorbce výrobků od našich podniků. Pokud od někoho požadujeme respekt k naší suverenitě a našemu státu, je třeba mít také respekt k státu partnerskému. Tedy u ČLR k mezinárodně právně uznanému principu »jedné Číny«. Avanturistické a hloupé kroky, včetně kroku pana Petra Pavla, který v rámci své asijské cesty bez dohody s vedením ČLR jednal s dalajlamou v Indii, považuji za jeho selhání jako ústavního činitele v nejvyšší funkci, když v rozporu s oficiálně prezentovaným a naším státem uznávaným principem »jedné Číny« učinil krok, který ničí práci mnoha lidí, podnikatelů i zaměstnanců v českých i čínských podnicích. Ztráty těchto firem, ztráty na daních a prestiži těchto firem, jdou k jeho tíži. Měl by se těmito lidem, kterým bere práci a obživu, omluvit, když už nemá schopnost se chovat v souladu s ústavním slibem.

JUDr. Vojtěch Filip, předseda představenstva ČČSOaPK

Jde jen o otázku času?

Tak, jak to vlastně je? Mír nebo válka do posledního Ukrajince? Za vykrvácení Ruska a zbídačení mnohých ve státech Evropské unie, kteří nebudou mít na to platit stále vyšší a vyšší částky především za potraviny a energii? Skupina *ochotných* rozhodla podpořit další pokračování války i za cenu, že se do toho sami zapletou? A co Rusko? Ustoupí a vzdá se dobytých území s převážnou většinou ruského obyvatelstva, aby poté Zelenského vláda každého etnického Rusa, jehož rodina zde žila od nepaměti, soudila za zradu jen proto, že se zapojil do odporu proti Ukrajině? Jak to vyjádřil jeden ukrajinský politik před několika lety na televizi položenou otázku: *Budeme každého soudit a bude-li třeba, tak postavíme i šibenice? Jde jistě o extrém, přehnal to, ale byl vysloven a uvědomíme-li si, že jádro ukrajinské armády tvoří bataliony Azov hlásící se k odkazu banderovců, pak bychom to měli přece jen brát vážně.*

Počítat s tím, že Rusko se najednou stáhne, nechá na pospas své krajany žijící na Leninem, Stalinem a Chruščovem darovaných územích, může snad jenom blázen. Nebo že RF vykrvácí natolik, že padne na kolena a nějaký barevný převrat otevře dveře Unii, tedy těm *ochotným*? Či dokonce kapituluje a stane se Jelcinovský bezvýznamnou mocností? S tím může opravdu počítat jen člověk padlý na hlavu. V době, kdy mnoho států světa, ač třeba se jim nelíbí sama válka na východě Evropy, přesto odmítá lidskoprávní doktrínu Západu a demokracii podle jednoho vzoru? Nadřazenost USA a bývalých koloniálních zemí? Jasný postoj nyní ukázala Indie, když odmítla Trumpův nátlak na neodebrání ruské ropy. Takže, co dál? Jednat beze všech podmínek a dalšího dozbrojování anebo vrhat další a další vojáky do války, kterou nad Ruskem není možné vyhrát? Vyberte si. Já si vybral.

Vybral si zřejmě i Wolodymyr Zelenský, když v minulých dnech předstoupil před reprezentanty ukrajinského důstojnictva, poté, co se vrátil nabit sliby a bojovým duchem od představitelů NATO a Unie, a prohlásil: *»Doněck, Luhansk a Krym se znovu stanou ukrajinskými. Budeme zase spolu, jako jedna rodina. A je to jen otázka času«* Jenže od slov je přece jen daleko k činům. Varianta, že na bojišti budou Rusové poraženi, je zřejmě nesmysl. A to přes miliardové injekce do nových a nových zbraní. Kdo však ty zbraně bude mít v ruce, když na Ukrajině začíná chybět obsluha? Ti dobrovolníci z Evropy, jež nám občas představují televize? Nebude mnoho těch, kteří se jako oni nechají dobrovolně zabíjet pro věc, která není jejich. Žold nikdy nenahradí ztrátu života a adrenalin za smrt nestojí

Zelenský zřejmě není dobrým hráčem pokeru. Nemá vysoké karty, ani tu rozhodující v *rukávu*. Jen odhodlání a lživé tvrzení *o jedné rodině* je trochu málo na změnu situace. Tam na východě Ukrajiny se totiž mluví rusky. Podle jednoho průzkumu ruštinu za mateřský jazyk udalo 85,3 % obyvatel. Ve vesnicích kolem Doněcka a Luhanska to dokonce bylo skoro sto procent. A Krym? Podle průzkumu uskutečněného okamžitě po odtržení poloostrova od Ukrajiny se pouze 7 % obyvatel Krymu postavilo proti připojení k Ruské federaci, o rok později německá agentura GfK zjistila dokonce pouze čtyřprocentní odpor. To opravdu Zelenský myslí, že tito lidé budou vojáky z Azova a západu Ukrajiny, hlásící se k odkazu Bandery a UPA (Ukrajinské povstalecké armády spolupracující za Druhé světové války s nacisty), vítat květinami a objímat jako osvoboditele? Zelenského, stále nosícího zelené triko s trozubcovou nášivkou, aliance ochotných nadopovala.

Dodá mu zbraně, další peníze do *šrajtofle*, oligarchům všimné z peněžních injekcí Unie, ostatní si rozeberou úředníci a bude se zřejmě válčit dál. Do posledního obyčejného Ukrajince, tedy, pokud neuteče za hranice. To všechno z peněz daňových poplatníků

Je třeba jednat. Každá ze stran musí učinit krok zpět. Ne si myslet, že všechno bude jako před Majdanem. K tomu bude sloužit jednání, ale těžko bude Rusko souhlasit s tím, že požadavky ústy Zelenského nebo někoho jiného bude pokládat na stůl Evropská unie a NATO. Zvláště uvědomíme-li si, že Ukrajinci mohou mít v kapse jiné čtyři pasy, jak právě schvalují nejvyšší orgány Ukrajiny, a sice kromě ukrajinského i český, polský, německý a americký. Budou pak u jednacích stolů sedět ještě Ukrajinci? Jaroslav Kojzar

STALO SE V ZÁŘÍ

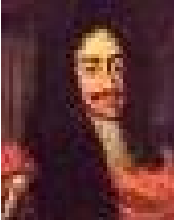
Zatím nejstrašnější válka v dějinách lidstva vypukla 1. září 1939. Hitler přepadl a bleskovou válkou rozdrtil Polsko. Záminkou se stal přepad německého vysíláče u hranic, provedený nacisty v polských uniformách. Tou klamnou operací nemohli už v té době nikoho ve světě oklamat, snad jen vlastní zfanatizované Němce. Strategickým cílem bylo ovládnout celou Evropu včetně Ruska. Zcela likvidovat židy. U slovanských národů zlikvidovat inteligenci a jakékoliv odporce, vhodné dětské typy poněmčit, Slovanů ponechat jen tolik, kolik by potřebovali sluhů pro německé nadlidi.. Naštěstí vznikla světová protinacistická koalice. Přes různá státní zřízení a cíle dokázala natolik spolupracovat, že šílené představy Hitlera a nacistů překazil Portugalec *Fernando Magallhaes* v přetěžkých podmínkách objevil cestu, spojující oba oceány, průliv byl nazván po něm,Magalhánův nebo Velký a Malý oblak. Jeho osud však byl tragický. Pro svou vizi se dal do služeb Španělů. Pro krále Portugalska se stal zrádcem, byl mu zabaven majetek a rodina postupně pomřela ve vězení. 20.9. roku 1519 vyplul s celou flotilou na západ s cílem najít cestu a přivést indické koření. Čelil mnoha vzpourám, bouřím, ztrátám lodí. Po překročení rovníku změnil kurs na západ a naštěstí 6. března 1521 dorazili na Mariánské ostrovy, kde našli spoustu jídla a pití.

Dne 9. března výprava opět vyplouvá a 16. března dorazili námořníci na ostrov Homonhon na Filipínách. Dne 28.10.1520 cestu sice našel, kruté podmínky plavby nepřežil,V bitvě 27. dubna 1521 byl Magalhães na ostrově Mactan zabit domorodci vedenými náčelníkem jménem Lapu-Lapu. Do čela výpravy se pak postavil *Juan Sebastián del Cano*, původně kormidelník lodi *Victoria*. Do Španělska se vrátila s kořením pouze jediná loď, *Victoria* s 18ti zdecimovanými námořníky. Což se stalo právě 6.9. roku 1522.

Terorismus ve světě doznal 11. září 2001 novou dimenzi. Organizovaný útok čtyř unesených letadel Provedlo jej 19 příslušníků militantní islamistické organizace al-Káida. Ti unesli čtyři letadla na komerčních linkách společností American Airlines a United Airlines. Dvě z nich, let American Airlines 11 a let United Airlines 175, narazila do věží Světového obchodního centra v New Yorku - symbol americké společnosti , zabila všechny lidi na palubě a další uvnitř budov. Obě zasažené budovy se následkem nastalé požární situace ztížené mimořádným devastačním atakem do dvou hodin zhroutily, zničily blízké stavby a další poškodily. Třetí letadlo narazilo do Pentagonu, sídla Ministerstva obrany USA poblíž hlavního města USA, Washingtonu, D.C. Čtvrtý letoun se zřítil po souboji mezi teroristy a pasažéry letadla u města Shanksville v Pensylvánii. Tento tok, vedený teroristy, znamenal tisíce zmařených životů a otrásl celým civilizovaným světem. Válka s terorismem nabyla na intenzitě, bohužel stále přináší další a další utrpení lidem v mnoha částech světa.

Osmanská říše byla v 17.století na vrcholu své moci, ovládla Balkán i Uhersko. Císař *Leopold I.* nabízí sultánu ústupky, ty mají opačný účinek. Kara Mustafa s velkou

armádou stanul v létě roku 1683 před Vídní. Obráncům nabízí svobodný odchod, přestup na islám nebo krutou smrt. Císař včas s dvorem a dvěma třetinami obyvatel odešel, za pevné hradby města se skrylo před řáděním Osmanů na 20 000 vesničanů. Aktivně se jako jeden z velitelů podílí na obraně Kašpar *Zdeněk Kaplíř ze Sulevic*, vnuk Kaplíře, popraveného roku 1621 na Staroměstském náměstí. Turci se snaží podkopat pod bašty, vyhodit je do povětří, kruté boje probíhají pod i nad zemí. Obě strany jsou vyčerpány. Turci mají velké ztráty, obléhaným chybí jídlo. Dne 12.9. konečně dorazí křesťanské vojsko pod polským králem Janem Sobieskim.

Nečekaným útokem jízdy během pár hodin rozhodnou. Turci ve zmatku prchají a jsou pobíjeni. *Mustafu* sultán nechá popravít, on sám je zanedlouho zavražděn, Turci jsou nuceni opustit Evropu. A Vídeň?

Zůstaly u ní žoky s černým zrnem, se kterými si zprvu nevěděli rady, nakonec pak odstartovaly slávu Vídeňských kaváren.

Záplavy na řece Desné v Jizerských horách působily značné škody. Byla zbudována přehrada se sypanou hrází - dnes víme, že jak v geologickém průzkumu, tak i při stavbě došlo k pochybení. Pouhý rok po kolaudaci, 18.září 1916 došlo k protržení hráze. Masa vody se valila údolím, klády z pily pod hrází násobily ničivou sílu vody, spolu s balvany a bahnem smetla během krátké chvíle domy, provozovny, zabila 62 lidí. Žádné varování se nekonalo. Lidé přišli o všechny majetek, v důsledku zničení provozoven také o práci – to vše ve válečné době umocňovalo tragedii. (*Pomník obětem protržené přehrady*).

Rok 1938 byl pro náš národ rokem vzepětím národních sil a současně dobou hořké porážky a zklamání. Sudetští fanatičtí Němci na pokyn Hitlera kladli nespílitelné požadavky, Polsko i Maďarsko se hlásilo o sporná území. Hitler už stanovil 1.říjen jako den vojenského napadení republiky. Dne 23.9. 1938 proto byla vyhlášena všeobecná mobilizace. Obrovské vzepětí vlasteneckých sil, pevný úmysl bránit se. (Mně bylo tehdy 5 let, i já jsem s dřevěnou flintičkou spolu s vojenskou stráží k pobavení lidí hlídal vlakové nádraží.) Vše zmařila zrada západních mocností - Francie, Británie, Itálie a Německo – se na konci září 1938 sešli v mnichovské kanceláři Adolfa Hitlera. Přes noc tu domlouvali osud jedné malé středoevropské země - budoucnost Československa.

Čtyřstránkový dokument, který se do historie zapsal jako mnichovská dohoda, odepsal budoucnost mladého státu. A dovolil Hitlerovi, aby k německé říši připojil i československé Sudety - pohraničí, ve kterém žilo převážně německy mluvící obyvatelstvo. Smlouva, která vzala Československu Sudety a dala Hitlerovi sílu, byla předposledním krokem ke světové válce. Tak nás 29.září 1938 prodaly nacistickému Německu v klamném domnění, že zachovaly mír.

Zleva: *Neville Chamberlain* za *Velkou Británii*, *Édouard Daladier*, zástupce *Francie*, *Adolf Hitler* za *fašistické Německo*, *Benito Mussolini* za *fašistickou Itálii*.

Pavel Hruban
Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail

ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz> **MIČ 47 437** *Nevyžádané příspěvky se nevracejí* **Kalendáře na rok 2026 jsou již k dispozici na OV KSČM**
Kladno Cena stůla – 70,- Kč

Srby a jejich okolí.

Při jedné z edukačních vycházek jsme zajeli s členy Dia klubu Kladno do nedaleké vesnice Srby, k Turyňskému rybníku, abychom se seznámili s její historií.

Vesnice Srby se nachází necelých 6 km západně od Kladna a něco přes 2 km na východ od Tuchlovic, jejíž je součástí. Leží na svahu mezi břehem Turyňského rybníka /Záplavy/ a vyvýšenou zalesněnou planinou Na Rovinách /429 m/, nejzápadnějším výběžkem /a současně nejvyšším místem/Pražské plošiny. Tuchlovice a Srby jsou svou polohou přirozeným východiskem k řadě výletů do neporušené přírody i pamětihodnostem v okolí. Obcemi prochází

turistické trasy a velkou oblibu má také vybudovaná cyklostezka.

Někteří historikové uvádějí ves Srby, jako ves nově založenou na konci XVII. století, poté, kdy blízká osada Německá Lhota vymřela roku 1680 na mor a zanikla. Není tomu tak, jelikož první dochovaná písemná zpráva o vsi Srby /Zerbi/ je z roku 1283, kdy se ves uvádí jako královský majetek. Jan z Michalovic postoupil osady Tuchlovice, Srby a Honice tohoto roku králi Václavu II. výměnou za jiné osady. Další zpráva o Srbech je z roku 1330, kdy se Remundus z Kostomlat snažil uplatnit právo na mlýn mezi vsí Srby a Tuchlovicemi. Před husitskými válkami byly Srby majetkem ženského kláštera sv.Anny, řádu sv.Dominika v Praze. V husitských válkách církev o Srby přišla a císař Zikmund roku 1436 ves Srby, společně se sousední Německou Lhotou, zapsal za válečné služby nebo půjčky svému stoupenci Janu Tvochovi z Nedvídkova. Ves Německá Lhota se v tomto zápisu jmenuje poprvé a od té doby je její historie společná s historií Srb. Její základy jsou viditelné v lese jižně od nádraží Kamenné Žehrovice /v roce 1970 zde byl archeologický průzkum/ a do současné doby se uchovala kruhová studánka při cyklostezce pod nádražím.

Roku 1447 postoupil Srby a Německou Lhotu Jan Tvoch z Nedvídkova Jindřichu z Kolovrat a Libštejna. Kolovrat připojil obě vsi k panství Komhauz /Mšec/. Jindřich, stejně jako jeho předchůdci, nebyl dobrým hospodářem a tak byl nucen Mšec někdy v roce 1506 postoupit Mikuláši Žehrovskému z Kolovrat, purkrabímu na Karlštejně. Ten zemřel roku 1510 a celý majetek zdědil jeho sirotek/jméno se nedochovalo/, jehož poručníkem byl Jiří Buštěhradský z Kolovrat, nejvyšší zemský sudí, který nakonec převzal celé mšecké panství. Zemřel roku 1528 a statky odkázal svému strýci /nebo bratranci, ve středověku se termín strýc používal pro oba rodinné vztahy/ Janovi s tím, že statky převezme až po smrti Jiříkovy ovdovělé manželky Elišky z Fictumu, anebo v případě, že by se vdova po něm opět provdala. Jan ale padl roku 1526 v bitvě u Moháče, tedy ještě před Jiříkovou smrtí, a dědictví se nedožil. Eliška zemřela roku 1540.

V letech 1536 - 38 byl pánem na Mšeci a tím i na Srbech a Německé Lhotě Václav Budovec z Budova, snad jako poručník nezletilého Janova syna. Po něm pak převzal panství Jetřich, syn výše uvedeného Jana, který ale velkou část majetku promrhal a roku 1547 zemřel. Co po něm zůstalo zdědili jeho stýcové /bratrance/ Jan Vladislav a Ludvík, bratři Bezdružičtí. Při dělení majetku v roce 1548 získal Ludvík zámek Komhauz /Mšec/ s dvorem a městečkem a vsi Milý, Srby, Německou Lhotu, Žehrovice, Třtici, Honice a další. Ludvík byl nucen některé části panství prodávat. Zemřel nedlouho po roce 1554. Ještě před svou smrtí prodal Srby a Německou Lhotu Janu Smečenskému Bořitovi z Martinic, který je připojil roku 1548 k panství Smečno. Ten odevzdal panství 23.dubna 1571 svému nejstaršímu synovi Jiříkovi. Po jeho smrti v lednu 1598 se stal majitelem celého Martinického panství tehdy ještě nezletilý Jaroslav Bořita z Martinic. Po pražské defenestraci uprchl Jaroslav Bořita za hranice a jeho majetky konfiskovali vzbouření stavové, pod jejichž správou zůstalo panství necelých 15 měsíců.

Celé panství bylo těžce postiženo při vpádu Sasů v listopadu 1631 a jejich následném loupení a drancování na Slánsku a Smečensku. Při druhém vpádu Sasů a Švédů v červenci 1634 byla vypálena a "úplně lehla popelem" vedle jiných vsí také Německá Lhota. Při švédských vpádech a následných průchodech císařských vojsk v letech 1646 a 1647 byly vyrabovány a vypáleny také Srby, takže zůstaly pusté. Velký mor, který vypukl n a Slánsku a Smečensku na podzim roku 1649 nemohl v Srbech a v Německé Lhotě nikomu uškodit, protože tu nikdo nebyl. Po smrti Jaroslava Bořity v listopadu 1649 panství převzal jeho syn Jiří Adam. Obě vsi zůstaly pusté i v příštích letech. Berní rula z roku 1654 potvrzuje, že Srby byly bez orné půdy s pěti zničenými statky a deseti zničenými chalupami. Německá Lhota byla také bez orné půdy s devíti zničenými statky a deseti zničenými chalupami. Nebyla však již později obnovena, úplně zanikla a její katastr byl zařazen mezi panské lesy. Srby, ležící na méně úrodné půdě v blízkosti lesů nijak nelákaly povolané kolonisty. Na příkaz Jiřího Adama z Martinic bylo teprve v letech 1697 -99 vystavěno v pustých Srbech prvních deset chalup a tento stav zůstal i v roce 1720. V roce 1841 bylo v Srbech 23 popisných čísel s 204 obyvateli.

Významnou stavbou v okolí Srb pak byla koněspřežka z Brusky/Bruská nebo Písecká brána/ u dnešního nádraží Praha Dejvice do Lán. Původně měla vést až do Plzně, ale skončila křivoklátských lesích v polesí Píně. Vozilo se po ní dřevo a určitou dobu i cestující. Cesta však trvala velmi dlouho. provoz na ní byl zahájen roku 1830 a ukončen roku 1875, kdy se stavěla Buštěhradská dráha. Mezi pozůstatky koněspřežky v okolí Srb patří zářez a násep vedle cyklostezky u nádraží Kamenné Žehrovice, odkud pokračovala ke Kačici, kde se přepřahalo. Nejvíce se těleso koňské dráhy zachovalo v láně oboře a v lese u osady Brejl, kde stavba skončila v údolí Klíčavy. Jsou zde zachovány náspy a kamenné propusti. V roce 1881 byla původní stanice Mrákavy přejmenována podle panství a lázní na Smečno Šternberk. Kamenná propust' a násep v lese vedle vlečky na důl Schoeller, která byla vybudována v roce 1901, je už pravděpodobně pozůstatkem Buštěhradské dráhy. Na konci 19. století lidé pracovali zdejší lidé převážně na polích a později i v začínajících dolech a hutí. Do Kladna i blízkých dolů se chodilo pěšky. Dodnes se například říká lesním cestám Maxovka,Šelerka...

Na počátku 20. století spadala osada Srby pod obec Kamenné Žehrovice. Měla ale svého starostu i zastupitele. Již na I. schůzi místního zastupitelstva v roce 1900 se všichni usnesli jednohlasně na oddělení Srb od Kamenných Žehrovic. To se jim nakonec povedlo až po padesáti letech, v roce1950. Na čas se stala samostatnou obcí, ale již od roku 1980 je součástí obce Tuchlovice. V roce 1965 byl obci udělen titul "Vzorná obec"

V roce 1982 vzniká Drvotova naučná stezka , která vede mezi vesnicemi Srby , Kamenné Žehrovice a Doksy. Byla pojmenována po Václavu Drvotovi z Kamenných Žehrovic, který byl zapáleným ochráncem přírody v této krajině a věnoval jí veškerý svůj volný čas. J.Kůstka
Dokončení příště